

'T BUURTBLAEDJE

**Informatieblad buurtvereniging
"Schoor"
Uitgave: zomer jaargang 2005**

Van de voorzitter

Opvallend vond ik het dat op een bepaald moment zes woningen te koop waren binnen het gebied van onze buurtvereniging. In die week werden toevallig twee huizen verkocht. Dus ook hier gaan mensen, om welke reden dan ook, weg en willen andere mensen op het Schoor komen wonen. De laatste 3 a 4 jaar zijn er redelijk veel huizen van bewoners gewisseld. Gelukkig heeft het bestuur de nieuwe mensen er steeds van kunnen overtuigen, dat wij hier een actieve buurtvereniging hebben. Ook voor de kinderen is er een aardig jaarprogramma. Ik denk dat de nieuwkomers er geen spijt van hoeven te hebben dat ze lid worden van de buurtvereniging.

Komende maanden is het even rustig. De kinderen hebben nog een zomeractiviteit en de eerstvolgende activiteit voor groot en klein is de fietstocht in september.

Prettige vakantie.

Piet Peters

Paaseieren zoeken op de meiberg

Maandagmorgen 28 maart was het weer zover de paashaas had zich ergens verstopt op de Meiberg met een heleboel eitjes. Om 11 uur zou iedereen zich verzamelen, waarna we met alle kinderen naar de paashaas hebben gezocht. Alle eieren lagen in het bos verstopt de kinderen hadden ze weer snel gevonden. Daarna heeft de paashaas de eitjes weer verstopt met Hylkje en Tjeerd, twee kinderen die er voor de eerste keer bij waren. Nadat die eitjes weer gevonden waren heeft de paashaas ze allemaal geteld om te kijken of de kinderen ze allemaal gevonden hadden.

Daarna was het tijd voor koffie en ranja en wat lekkers. Na nog even wat gespeeld te hebben was er voor ieder kind nog een snoepzak en werd er nog een mooie groepsfoto gemaakt.

Het was weer een gezellige morgen met ook nog mooi weer.

De kindercommissie

Sportieve jeugdmiddag

Op woensdag 11 mei werd besloten om een middag met de jeugd door te brengen in de sporthal te Nederweert.

Iedereen was welkom vanaf 13.30 uur. We hadden twee kleedkamers tot onze beschikking waar iedereen zich kon omkleeden.

De hal konden we in tweeën splitsen door een scherm te laten zakken, zodat de grotere jongens zich naar hartelust konden uit leven met voetbal. De grotere dames lieten het voetbal liever links liggen en die gingen liever turnen. Voor de kleinere kinderen werd ook goed gezorgd en ze renden en speelde naar hartelust. We hadden drinken en een zakje chips voor in de pauze. Daarna werd besloten om een parcours op te bouwen voor het spel apenkooi de oudere kinderen begonnen eerst en de jongere kinderen gingen toen even voetballen na een tijdje werd er gewisseld toen gingen de jongere kinderen apenkooien en de grotere kinderen gingen kegeltrefbal doen.

Het werd een heel gezellige middag.

De kindercommissie

KINDERCOMMISSIE

Silvia Duijts	632250
Henny Kuepers	634285
Ria van Grimbergen	840136
Miep Tullemans	631844

REDACTIE

Jan van de Kam	633188
Harrie Koppen	521509
Elly Scheepers	632665
Wilh. Wetemans	631809
Piet Peters	633699
Toos Quasters	06 53742473

Druk: KO-DU Service
Lay-out: Frenk Scheepers

Feestavond

(ingezonden artikel)

In het laatste buurtblad werd in het openingswoord van de voorzitter terloops vermeld dat er na vele jaren een einde komt aan de feestavond. Dit is een avond die al zolang ik me kan heugen op het programma stond en in het verleden zeer goed bezocht werd. Natuurlijk is vernieuwing op zijn tijd fijn. Maar al het nieuwe behoeft niet *al* het oude te vervangen.

Dat iedereen het druk, druk en nog eens druk heeft is bekend. Gelukkig is iedereen nog wel in staat om keuzes maken. Als dan de keuze niet valt op het bijwonen van een gezellige avond van de buurtvereniging kan dit voor het bestuur een tegenvaller zijn, maar ook voor de betrokkenen want die weet niet wat hij/zij mist.

Toch uniek dat er, tot nu toe, zo een avond in buurtschap Schoor georganiseerd werd. Dat de animo hiervoor afneemt kan diverse redenen hebben. Misschien een tip voor het bestuur om dit te verifiëren. Ook kan ik me goed voorstellen indien de opkomst gering is dat de kosten, na rato, te hoog worden. Zijn hiervoor geen andere oplossingen te bedenken. Bijvoorbeeld het koude buffet vervangen door een ander hapje. Geen orkestje maar *een* persoon die muziek maakt en hierbij zingt, wat net zo sfeervol is.

Na jaren zelf bestuurslid te zijn geweest weet ik maar al te goed dat je het nooit goed doet. Zoals een bekend spreekwoord zegt: "De beste stuurlied staan aan wal". Ik zou zeggen. Klim eens aan boord en kom met suggesties. Voor mij mag de feest(dans)avond gehandhaafd blijven. Ik hoop dat degene die het met me eens zijn dit ook kenbaar maken dan kunnen de liefhebbers nog eens lekker en ontspannen hun danstalent(en) benutten. Het zou toch te gek en jammer zijn indien deze avond definitief verdwijnt.

Els van Houten

Lentewandeling

Door omstandigheden was de lentewandeling verzet naar 8 mei op moederdag. Een leuk idee leek ons dit voor moeder om gezellig te gaan wandelen met de familie. Rond de middag zijn we meestal terug. De omstandigheden van het weer waren redelijk, waaierig maar droog. Gewapend met koffie, thee en voor tig mensen zelf gebakken wafels stonden we paraat bij Briels. Samen met de heer Wijers hadden we afgesproken dat we naar de Weerter bossen zouden gaan. Om 10 over 10 waren we precies met 5 mensen, een auto vol. Met Riny haar auto gingen we met z'n allen op stap. We hebben een heerlijke wandeling gemaakt. Veel gezien, vogels, kruiden en riet waar de kern van gebruikt kon worden als lont voor een olielamp. 't Was een klein groepje maar wel gezellig. Maar desalniettemin hopen we volgend jaar op een grotere opkomst. Op een andere dag, anders is het de moeite niet om een lentewandeling te organiseren en is weer een activiteit verleden tijd. Dit zou jammer zijn want 't is echt de moeite waard dankzij de heer Wijers.

Riny van Veldhoven

IN MEMORIAM

To Crins – Stals

Op 1 maart j.l. – twee dagen vóór haar 96^e verjaardag – overleed onze oudste buurtgenote To Crins. De ouderen onder ons kenden haar beter als '*To van Dille Duur*', naar haar echtgenoot Theodorus Crins, afkomstig uit Tungalroy, met wie zij in 1938 trouwde en die reeds in 1963 tijdens een felle brand in een van hun kippenhokken aan een hartstilstand kwam te overlijden. To werd in 1909 op de Mildert geboren en na haar huwelijk met '*Duur*' Crins, trokken zij samen naar een boerderij in Hunsel, waar zes van hun kinderen werden geboren. In 1951 verhuisden ze naar de Roeventerschans nr 5, '*Op Brangers*', waar hun zevende kind ter wereld kwam. Na de tragisch vroege dood van haar man, stond To er met haar kinderen alleen voor, maar zij wist met vaste hand het boerenbedrijf en de handel te leiden. Ook in de opvoeding van haar kinderen had ze een natuurlijk overwicht en toonde ze, hoezeer ze een sterke vrouw was, die tegelijk zo rustig, bescheiden en gewoon kon blijven.

In 1966 werd naast '*Brangers*' een mooi nieuw huis gebouwd, waar To hard bleef werken; later kon ze het hier rustiger aan doen en samen met haar drie thuiswonende kinderen genieten van tuin en bedrijf.

Rond 1985 openbaarde zich de eerste verschijnselen van haar ziekten: aanvankelijk alleen lichamelijk en langzaam, daarna steeds sneller tot ze de laatste jaren aan bed gekluisterd was en volledig in het schemergebied van haar geest verbleef. Dankzij de grote inzet van haar kinderen, met name de thuiswonende, kon ze in de veiligheid van haar eigen vertrouwde huis blijven wonen. "De zorgzame liefde, die zij aan haar kinderen had geschonken, werd nu een liefdevolle zorg in omgekeerde richting", sprak Pater Pollmann O.F.M. in de avondmis in onze kapel. Zelf na haar dood waren geen 'vreemde handen' aan haar bed nodig. Op 5 maart hebben we samen met haar zeven kinderen, tien kleinkinderen en drie achterkleinkinderen, afscheid genomen van To. Oudbuurtgenoot Pater J. Verboogen C.M. leidde deze mooie dienst, met zang onder meer van To's buurvrouw. Bij de laatste rustplaats van haar man achter de Sint Lambertuskerk is ook To aan de aarde toevertrouwd.

Wij wensen de familie – met name Jan, Truus en Gonny, die samen zoveel jaren het ouderlijk huis met haar deelden, sterkte en het allerbeste.

Moge To rusten in vrede.

J. vd K.

Vergeet - me- niet Dag!

Op zondag 26 juni vindt voor de tweede keer de nationale Vergeet - me niet Dag plaats. Deze dag wordt georganiseerd door de het NATIO-NAAL FONDS Ouderenhulp. De Unie KBO doet mee via het project; 'Voorkomen van sociaal isolement'. Doel van deze dag is eens extra stil te staan bij eenzame ouderen, die bijna nooit bezoek krijgen. Zelf kunnen wij ook iets doen, door eens binnen te lopen in een verzorgingshuis in de omgeving voor een praatje of een kopje koffie met de bewoners. Er zijn meer ideeën.

Wilhelmien Wetemans

Veiligheid in en om de wijk

De handtekeningenactie in april ten behoeve van de veiligheid van onze kinderen in onze buurtschap heeft ruim 70 ondersteunende reacties opgeleverd. BRAVO !!!

Alle handtekeningen zijn door initiatiefnemer Eric Kusters aan de gemeente aangeboden en binnen drie dagen kwam een positief antwoord: Samen met politie, 3VO (voorheen Veilig Verkeer Nederland) zal de betrokken afdeling op korte termijn met hem en ondergetekenden, de verkeersproblematiek in onze buurt – met name Roeven – bespreken. Wij houden U op de hoogte en ook namens Eric alvast bedankt voor de ondersteunende handtekeningen. Namens PROJECTGROEP "VEILIG-IN-EN-OM DE WIJK" van CO-CON (Centrum voor Ontspanning, Creativiteit en Ontwikkeling Nederweert)

Riny van Veldhoven
Jan van de Kam

Voeg- en Restauratiebedrijf
Impregneren en Gevelreinigen

Roeven 7
6031 RN Nederweert
Telefoon 0495-632590

BOOMKWEKERIJ
M. VERBOOGEN

De Riet 8,
6034 RM Nederweert-Eind
Tel. 0495-633415

Bodemschatten

Vuur, lucht, water en aarde

Wat we van de natuur zien, houdt meestal op bij het aardoppervlak. De bodem, dat is zand, veen of klei. Dat het onder onze voeten krioelt van het leven, onttrekt zich aan onze waarneming. Jammer, want de bodem zit vol met wortels van planten en bomen, met miljarden kilometers schimmeldraden, en onvoorstelbare hoeveelheden dieren. Kortom, de aarde barst van het leven.

Gekrioel van jewelste

Want dat de bodem leeft, weet iedereen, maar vaak houdt natuurbeleving op bij het aardoppervlak. Toch is het in elke kubieke centimeter aarde een gekrioel van jewelste. Aarde wordt niet alleen gemaakt van zand veen of klei, maar ook door planten die erin wortelen, die bodemwater en mineralen opzuigen en humus maken, of stikstof weten te binden uit de lucht. Onzichtbaar ligt er een wereldomspannend web van schimmeldraden van allerlei soorten. Ze woekeren voort en verslinden op hun manier resten van planten de dieren. De uiteinden van die draden produceren de juiste chemicaliën om een stuk hout, een dierenbot of een vogelveer op te lossen. Allen als het weer gunstig is, niet te warm en te droog, waagt zo'n schimmeldraad zich bovengronds met een speciaal groeisel, dat paddestoel wordt genoemd, dat sporen produceert die voor de voortplanting zorgen. Daarnaast is er een legioen dieren actief. Daaronder zijn er de bekende gravers als mollen, woelmuizen, konijnen en dassen. Minder aambaar maar een kampioen aardewerker is de regenworm. Hij eet niet alleen dood gras en blad, maar laat ook voortdurend aarde zijn "primitieve darmkanaal passeren. Hij haalt eruit wat hij nodig heeft en poept de rest uit als vruchtbare humus. Tegelijkertijd maakt hij de grond rul en luchtig. Men schat het aantal regenwormen in de bovenste aardlaag, mits die gezond is, op 80 per kubieke meter. Daarnaast leeft er nog veel meer.

Nog wat aantallen per kubieke meter: 350 grotere insecten, 300 duizendpoten en duizendpoten, 50 slakken, 50 pissebedden, 50.000 springstaarten,

100.000 mijten. Die laatste 2 zijn wat minder bekende dieren. Springstaarten zijn een soort primitieve tjoepende insecten, die zich wel eens laten zien in bloempotten.

Mijten zijn verwant aan spinnen. meestal kleiner dan een millimeter, maar toppers in het verwerken van vuil. Aaltjes worden de minuscule wormpjes genoemd, die meestal minder dan een haar dun zijn en in lengte variëren van enkele millimeters tot enkele meters. Ze leven onder andere van plantenwortels en zijn bij akkerbouwers berucht.

Bacteriën, actieve club

In de grond zijn ontelbare bacteriën te vinden, specialisten in het verwerken van grondstoffen, zelf in het verwerken van zware vergiften. Het is een actieve club met grote invloed op het bovengrondse leven. Onlangs wees een onderzoek uit dat saai grasland door bodemdieren zo bewerkt wordt dat er steeds meer kruiden in gaan groeien. Ze knagen aan graswortels en maken ruimte voor allerlei zaden.

Het zij zo

Toos Quasters

Bruiloftkalender

De meeste mensen kennen de koperen – gouden zilveren en diamanten bruiloft, maar er zijn er nog enkelen. Welke bruiloft viert u na hoeveel jaar huwelijk?

Daar gaan we:

- 1 jaar getrouwd – de papieren bruiloft.
- 2 jaar getrouwd – de katoenen bruiloft
- 3 jaar getrouwd – leren bruiloft
- 4 jaar getrouwd – de vruchten bruiloft
- 5 jaar getrouwd – de houten bruiloft
- 6 jaar getrouwd – de ijzeren bruiloft
- 6 ¼ jaar getrouwd - de blikken bruiloft

- 7 jaar getrouwd - de donzen bruiloft
- 8 jaar getrouwd - de bronzen bruiloft
- 9 jaar getrouwd - de aardewerken bruiloft
- 10 jaar getrouwd - de tinnen bruiloft
- 11 jaar getrouwd - de stalen bruiloft
- 12 jaar getrouwd - de zijden bruiloft
- 12 ½ jaar getrouwd – de koperen bruiloft
- 13 jaar getrouwd – de kanten bruiloft
- 14 jaar getrouwd – de ivoren bruiloft
- 15 jaar getrouwd – de krisstallen bruiloft
- 20 jaar getrouwd – de porseleinen bruiloft
- 25 jaar getrouwd – de zilveren bruiloft
- 30 jaar getrouwd – de paarlemoeren bruiloft
- 35 jaar getrouwd– de koralen bruiloft
- 40 jaar getrouwd– de robijnen bruiloft
- 45 jaar getrouwd – de saffieren bruiloft
- 50 jaar getrouwd – de gouden bruiloft
- 60 jaar getrouwd – de diamanten bruiloft
- 65 jaar getrouwd – briljanten bruiloft
- 75 jaar getrouwd – albasten bruiloft
- 80 jaar getrouwd – eiken bruiloft.

Dus niet vergeten ! De huwelijksverjaardagen.

Wilhelmien Wetemans

Wist U dat

- afgelopen meimaand in Nederland het aantal van 2½ miljoen 65-plussers bereikt werd, dat hun ouderdomsuitkering (A.O.W.) ontving ?
- dat voor het jaar 2038 er 4½ miljoen ouderen voorzien worden ?
- dat de “vergrijzing” dan de piek zal bereiken en dan weer langzaam afneemt ?

- dat de Algemene Ouderdoms Wet werd ingevoerd in 1957, dankzij Willem Drees ?
- dat daarom veel 65-plussers nog steeds liever zeggen: “Ik trek van Drees”, in plaats van: “Ik heb A.O.W.-pensioen.” ?
- dat er in Nederland nog één persoon in leven is, die in 1957 vijftienzestig jaar was en dus al vanaf de invoering “van Drees trekt” ?
- dat zij de oudste inwonster is van Nederland (de wereld ?) met haar 114 jaren ?
- dat haar naam Hendrikje van Andel is en dat zij op meerdere plaatsen een plaats in het GUINNES BOOK OF RECORDS verdient ?
- De Franse politicus Robert Schuman op 9 mei 1952 het plan lanceerde om de kolen- en staalindustrie onder internationaal toezicht te brengen ?
- dat dit zogenaamde Schuman-plan leidde tot de oprichting van de E.G.K.S. (Europese Kolen en Staal Gemeenschap) ?
- dat dit het begin was van de E.E.G. (Europese Economische Gemeenschap) ?
- dat we dit nu EU noemen (Europese Unie) ?
- dat daarom 9 mei voor de ambtenaren van de EU een vrije dag is als verjaardag van de Unie ?
- “Postbus 51” eigenlijk niet bestaat, maar dat het adres gewoon is: Postbus 20002, 2500 EA den Haag ?
- dat “Postbus 51” een onderdeel is van de Rijksvoorlichtingsdienst en ressorteert onder het ministerie van Algemene Zaken van premier J.P. Balkenende ?
- dat de belangrijkste taak publieksvoorlichting en communicatie is via t.v.- en radiospotjes, E.mail en website ?
- dat je met alle vragen aan de overheid hier terecht kunt via 0800 – 8055 ?

BRON: VPRO

J. vd K.

De pen

Hallo Buurtbewoners,
Ik ben Diny Nossin. Ik woon op Schoor 11 met Peter minne mens (Brabants invloedje) en onze 2 zonen Freek en Luuk. Ik ben geboren in Lierop, dat is een klein dorpje in de buurt van Helmond. Daar ben ik Peter ook tegen het lijf gelopen. Na ons trouwen zijn we twee jaar in Helmond blijven hangen. We zijn toen naar Alkmaar vertrokken. Na een verblijf van vijf jaar daar en inmiddels twee kinderen rijker, zijn we toch weer richting het zuiden gegaan. We kwamen terecht in Weert op Leuken. Daar hebben we elf jaar gewoond. Het was daar best leuk om te wonen, maar we wilden toch wat meer ruimte. Zo zijn wij hier terecht gekomen. We wonen hier nu tien jaar en hebben het echt naar onze zin hier. Leuke buurt met een leuke buurtvereniging. Wat doe ik zoal in het dagelijks leven?

Twee keer per week ben ik de oppas van twee leuke meiden van elf en negen jaar. Ik doe dit al elf jaar (van de oudste natuurlijk). Verder werk ik in het Buurtcentrum van Moesel. Ik sta achter de bar of serveer daar bij verschillende activiteiten zoals: kienen, vergaderingen, feesten, vlooiemarkten etc. Voor de tijd die dan nog rest is er hier op Schoor 11 in en rondom het huis nog het nodige te doen.

Mijn hobby's: Tennissen: hartstikke fijn, vooral zomers. Joggen: ja ik ben diegene die als het weer en de tijd het toelaat twee of drie keer per week een rondje Schoor doet. Fietsen: dat is min of meer een verplichte hobby voor mij, aangezien ik geen rijbewijs heb. Scouting: Ik ben nu vijftien jaar Beverleidster (jongens en meisjes van vijf tot zeven jaar) bij Scouting St. Job op Leuken. Omdat Bevers niet met het jaarlijkse kamp meegaan, ga ik altijd als extra hulp met de gehandicapten mee, wat ik zeer waardevol vind. Sinds twee jaar zit ik ook in het bestuur als begeleidster van de verschillende scouting groepen. De tuin: heerlijk om in de tuin te werken. Het begint alweer te kriebelen, als ik nu in de tuin loop. Soms is het ook wel moeten hoor!! Genoeg gezegd en geschreven. Ik geef de pen door aan Johan Raemaekers.

Groetjes van Diny

Heimwee naar vroeger

Je hoort vaker, in deze woelige tijden verlangen veel oudere mensen terug naar een rustigere periode uit het verleden. Ik denk dat de jaren vijftig van de vorige eeuw populairder waren dan de huidige periode. Voor ieder onderwerp heb je tegenwoordig voorstanders en uiteraard tegenstanders. Vroeger werd er niet getornd aan het gezag van de overheid. Ik denk dat het heel goed is dat als het nodig is kritische kantekeningen worden geplaatst naar de handel en wandel van de overheid. Diverse technische snufjes werden geïntroduceerd in het huishouden, jammer dat nog veel huishoudens toen en heden ten dagen nog verstoten blijven van de gemakken waarin de sommige apparaten in voorzien. Voor wat het geloof betreft zijn er praktisch geen blokkades meer. Bijvoorbeeld over een gemengd huwelijk maken niet veel mensen meer een probleem. In het najaar van 1952 werd ik elf jaar en ging naar de laatste klas van de lagere school. Voor mijn leeftijdgenoten, vergeleken met nu, was alles wereldvreemd. De pastoor en de leraren maakten de dienst uit en zij wisten wat goed en slecht voor je was. Het leven was eenvoudig en een overzichtelijk gebeuren. School, kerk en religie waren voor katholieken onlosmakelijk met elkaar verbonden. Voor het naar school gaan gingen wij eerst naar de mis en een keer per maand gezamenlijk met de klas naar de biechtstoel. Als je naar de kerk ging werd dat beloond met een kruisje achter je naam. Gesteld kan worden dat de jeugd bovenstaande helemaal niet zo prettig vond maar de vraag is, zijn wij door deze strengere opvoeding slechter geworden. In het algemeen kan gesteld worden dat de jeugd als het ware op het rechte pad gehouden moest worden en dat geschiedt eenmaal met regels. et broers en zussen en vrienden werden 's avonds veel

spelletjes gespeeld, of werd er gelezen in Arendoog en Witte veder, hetgeen een geweldig en mooi tijdverdrijf was. Televisie was er toen nog bijna nergens. Het gezin vormde een hechte basis en de huiskamer was een knusse en veilige ontmoetingsplek. Toch was het fijn dat wij midden jaren 1955 televisie kregen hetgeen wel een grote verandering in het gezin was. Het was gebruikelijk dat wij bijvoorbeeld zaterdagavond luisterden naar Negen Heit De Klok op de KRO radio. Hiervoor in de plaats werd de televisie aangezet en gekeken naar bijvoorbeeld de conference van Wim Sonneveld. Ook werden wij nog geconfronteerd met beelden van de Watersnoodramp in 1953 en de Russische inval in Hongarije in 1956. Vele Hongaren zijn destijds naar Nederland gevlucht. Toch was er in die jaren minder haastwerk, alles ging gemoedelijker, de mensen hadden meer tijd voor elkaar. Tegenwoordig is het haastwerk en er is weinig tijd voor de mede mens. De techniek gaat in een razend tempo voort en voor de ouderen in ons midden is het vaak moeilijk bij te benen. Het is best begrijpelijk dat velen nog vaak zullen terug denken aan de mooie, rustige tijd van vroeger.

Wilhelmien Wetemans

Houdt U ook zo van kip?

Wist U dat het kipkuiken het enige boerderijdier is dat na de slacht voor de volledige honderd procent wordt verwerkt? Speciale bedrijven zorgen ervoor dat het onherkenbaar verbouwd en verpakt in de koeling van de supermarkt belandt. Daar liggen dan al die blokjes, reepjes, blokjes, balletjes, burgers, satés, schnitzels, rollades of kipnuggets.

Schietsportcentrum S.V. Kraan

Tjeu v/d Berg
Kraan 18b
6031 RX Nederweert
tel. 0495-632705
06 22750079

Voor een bedrijfs-, familie- of groepsfeest,
of zomaar een gezellige avond met vrienden,
pistool, revolver en geweer schieten onder
toezicht van bekwame instructeurs.

STUKADOORSBEDRIJF
HANS KNAPEN v.o.f. Lid Noo

Voor al uw sierpleisters en stukwerk

Kraan 12
6031 RX Nederweert

Tel. (0495) 631656
06 53386598
Fax (0495) 634811

Voor elke fase in het jonge kippenleventje bestaat een apart bedrijf, waarin na het ineensstorten in verband met de vogelpest in 2003 weer langzaam groei zit:

- a.) het opfokbedrijf van moederdieren-legkippen
- b.) de leghokken met hanen, waar bevruchte eieren worden gelegd.
- c.) de broederij, waar het kuiken na 21 dagen uit het ei kruipt.
- d.) het vleeskuikenbedrijf (nóóit meer mestkuiken zeggen, evenmin als mestvarken; vleesvarken klinkt veel positiever.) hier wordt het kuiken in zes weken 'slachtrijp' gemaakt. (niet verwarren met "geslachtsrijp" want dat worden alleen de nieuwe moederdieren, zie a.)
- e.) de kippenslachterij.
- f.) de diepvries- en koelcellen.

Laat ons eens kijken waar alle onderdelen van het kuiken naar toe gaan:

- De veren verdwijnen in Duitsland in donzen kussens, dekbedden en winterjassen.
- de kop – inclusief de kam, snavel, ogen en nek – plus de ingewanden gaan weg als voer voor nertsen of verdwijnen – gemalen en gekookt – in honden- en kattenvoer.
- van de ingewanden blijven maag, lever en hart apart: de maag is gekookt een delicatessie in het verre oosten; de lever en het hart zijn in Afrika een hoofdgerecht of worden verwerkt in de duurdere blikjes honden- en kattenvoer.
- de gele poten inclusief de tenen zijn in China gefrituurd een lekkernij. De vleugelpunten idem.
- de vleugel (zonder punt) blijft in de E.U. voor de barbecue; vooral de Nederlanders zijn er dol op.
- de borst wordt van het bot gehaald en als filets verkocht.
- het bovenste deel van de poot, de dij, gaat als bout vooral naar de nieuwe E.U. landen. Voor de Nederlandse markt wordt ook hier het bot eruit gehaald en heten dan kippenhammetjes.
- het middelste deel de zogenaamde drumsticks, blijven in de zomer vooral hier voor de barbecue.
- het restvlees aan het bot gaat als gehakt naar de snackindustrie voor Nederlandse frika(n)dellen of Duitse worsten.

De Nederlander kocht in 2004 gemiddeld bijna 17 ½ kg. kippenvlees, dat is al 5% méér dan vóór de uitbraak van de vogelpest in 2003.

Kipfiletjes aten we in Europa méér dan we konden produceren: 1/3 deel komt dan ook uit Brazilië .

BRON: productschap voor vlees en eieren.

J. vd K.

Robothondjes

Onlangs las ik in de krant een verhaal over robothondjes. Ik viel van de ene verbazing in de andere. Mijn verbazing over de robothondjes bestond niet alleen uit de prestaties van de hedendaagse techniek maar nog meer met welke gemak mensen zo een duur apparaat kopen. De liefhebber accepteert de ijzeren hond als een gelijkwaardige echte hond. Voor de persoon die er echt lol aan heeft bergt zijn/haar robothondje tijdens zijn vakantie niet in de kast op maar brengt hem naar familie of kennissen. Er wordt van uit gegaan dat met hem wordt gespeeld want anders verwacht de trotse eigenaar dat hij gaat treuren en huilen. Zelfs werd er verteld, dat wanneer de baas om 4 uur thuis kwam hij kwispelstaartend bij de deur hem op stond te wachten. Ja werkelijk niet te geloven. Het is wel duidelijk dat de aanschaf van zo 'n surrogaat hond voordelen biedt, namelijk je heb weinig ruimte nodig en je hoeft hem nooit uit te laten. Verder bepaalt hij niet jouw agenda en je hoeft niet bang te zijn dat je vergeet voor hem eten te kopen. Hij wordt nooit ziek en hij gaat nooit dood. Inderdaad het klopt allemaal, want hij leeft niet.

De ontwikkeling staat niet stil want tegenwoordig kan de robothond zich zelfs inleven in de persoonlijkheid van de baas. Hierbij kan ik mij écht niets voorstellen! Wel kunnen de robothondjes als alles goed wordt geprogrammeerd, foto's maken en deze vervolgens per e-mail naar hun baas versturen. Mensen die met techniek bezig zijn en dat willen uitdiepen zullen er ontzettend veel plezier aan beleven als weer een nieuwe uitvinding wordt gedaan.

Wilhelmien Wetemans

Roeven midden in de vorige eeuw 1955

Op Roeven nr. 4 woonden Frans van Nieuwenhoven (1898 – 1967) en Louisa (Wies) Thijssen (1897 – 1951) samen met hun negen kinderen.

Twee van hen wonen thans nog steeds op Roeven en poseerden in 1955 trots op de motor voor de garagedeur van vaders taxibedrijf. (de ouderen kenden hem beter als *'Trinkens Frens'*, zoals het bedrijf nog steeds de oude naam *'TRINKENSHOF'* draagt.)

We zien hier Mien van Nieuwenhoven (* 1935), die voor deze foto (heel even) voorop mag zitten. In 1960 is zij getrouwd met Twan Vandewal, afkomstig van Boshoven, ze wonen nog steeds bij haar ouderlijk huis Roeven nr. 4.

Haar broer, *'smeed'* Theo van Nieuwenhoven, (* 1931) de eigenaar van de motor, merk JAWA, trouwde in 1962 met Mientje Dirckx, afkomstig van Keent. Zij wonen op Roeven nr. 9A.

1953: Roeven nr 4, *"TRINKENSHOF"*, betekent: de boerderij van *Trinke*, oftewel *Trieneke* = *Trien*. meisjesnaam afgeleid van: *Catrien*, officieel *Catharina*..

Met dank aan Mien en Mientje.

J.vd K.

Eikenprocessierups

Op een wandelingetje zagen wij dat mensen in eikenbomen aan het spuiten waren. Wij nieuwsgierig en benieuwd hoe zo een biologische spuitmachine, de oprukkende processierups te lijf gaat.

Hoe ging het in zijn werk. Het bio-kanon hangt achter een tractor en wordt onder de bomen met rupsen geplaatst. Het kanon kan tot 32 meter hoog in een besmette boom schieten. De ondernemer vertelt dat het vergeleken met de traditionele bestrijdingsmethoden als opzuigen en wegbranden een groot aantal voordelen oplevert. De bestrijding vindt plaats

door één persoon die in een afgesloten tractorcabine zit. De bestrijder loopt niet het risico met de brandharen van de rups in aanraking te komen. Verder schijnt het biomiddel niet schadelijk voor mensen vogels en knaagdieren te zijn.

De ondernemer vertelt dat half april de eerste problemen zich aandienen. De boodschap is dan ook; ben er op tijd bij, als de rupsen nog erg jong zijn en de bomen voor 30% in het blad zitten. Als de rupsen het middel binnen hebben, houden ze na enkele uren al op met vreten en zijn binnen enkele dagen dood. Een eenmalig kanonschot is voldoende.

Nadelen zijn er ook, want andere rupsen leggen ook het loodje, verteld de man. Bovendien moet er het liefst bij zonnig weer gespoten worden in een relatief korte periode als de rupsen nog jong zijn. Een fikse regenbui binnen 24 uur na het inspuiten gooit roet in het eten, dan spoelt het goede van de bomen en is het effect minder. Hij vertelt dat in 2004 zo'n 770.000 bomen in Nederland besmet waren met de eikenprocessierups. En dat er zo'n 70.000 mensen gezondheidsklachten hadden; branderige ogen, geïrriteerde huid en ademnood opgelopen door de irriterende brandharen van het ongedierte.

Het probleem bestaat al 15 jaar en de strijd in het landschap zal nog jaren duren, eindigt hij.

Wilhelmien Wetemans

Trouwen

Trouwen op een "bijzondere" datum is in. Zo stapte zelfs kroonprins Willem-Alexander en zijn Maxima 02-02-'02 in het huwelijksbootje. Gevolg; 20-05-2005 werd er massaal getrouwd. Limburgse ambtenaren van de burgerlijke stand hadden het er druk mee. Veel stellen wilden blijkbaar dolgraag dat 02-05-2005 in hun trouwboekje staat. In Nederweert kozen twee stellen voor die datum. In Roermond was het extra druk door negen kalender bewuste trouwlustigen. In Sittard-Geleen zestien huwelijken, meer konden ze niet aan. In Heerlen werden 15 huwelijken gesloten.

De speciale data zijn heel populair. Zo is er al een melding voor 6 juni 2006. Ook zal het er op 7 juli 2007 ook wel druk worden. Ik denk dat niemand het hardop wil bevestigen, maar hier en daar wordt al gefluisterd dat het de bruidegommen helemaal niet slecht uit komt dat het ja woord op zo een datum wordt gegeven; de kans dat je de huwelijksdag vergeet, wordt daardoor een stuk kleiner.

Wilhelmien Wetemans

Zwerfvuil

Helaas moeten wij met ons allen vaststellen dat wij overal zwerfvuil tegen komen. Zowel in de steden, dorpen op het platte land en in natuur gebieden, zie Wessemerdijk. Zijn de prullenbakken vol dan is het gemakkelijkst om de rotzooi maar op de grond te gooien. Dat spul wordt met de wind meegenomen en komt wijd en verspreid overal terecht. Papier, blikjes enz. behoren niet in de straat, in het veld, langs wegen in de berm te liggen en zeker niet in natuur gebieden. De mensen die dagelijks bezig zijn om het probleem van het zwerfvuil op te lossen hebben gedacht een goede oplossing te vinden in vangnetten.

De praktijk is dat mensen op verre afstand hun spul naar het vangnet gooien en hopen dat het in het net verdwijnt. Lukt dat niet dan zorgt de natuur er wel voor, dat het door weer en wind wordt meegenomen en dat het ergens komt te liggen waar het beslist niet thuis hoort. Velen onder ons ergeren zich eraan, hetgeen ook begrijpelijk is. Het verzamelen van het zwerfvuil kost miljoenen euro's. Dat wordt door ons allen betaald. Dat is geld dat wij veel beter kunnen besteden.

Het schijnt dat er langs de Nederlandse wegen naar schatting 100.000 ton zwerfafval ligt. Dát laten we maar even rustig tot ons doordringen, honderd miljoen kilo!

In het Nederweertse Weekblad hebben wij gelezen, dat er een grote opruiming heeft plaatsgevonden langs de Wessemerdijk. Ik zeg maar "gevonden voorwerpen" zoals schoenen, lege jeneverflessen, pampers en bier-of limonadeblikjes. Ook ander rotzooi werd door ik weet niet meer hoeveel vrijwilligers opgeruimd.

Tijdens zo'n wandeling zie je veel, de vuilnisbak bij de Schoorbrug puilt uit. Iemand heeft er een volle vuilniszak ingepropt. Een tweede en een derde zak staan ernaast. Ze zitten boordevol met plastic. Een stukje verderop stopt een auto met een Duits kenteken. De bestuurder stapt uit en verdwijnt in de bosjes. Een minuut later komt hij terug en het portier klapt dicht. Het raampje rechtsvoor zoekt open, een vrouwenhand verschijnt, kiepert een asbak leeg en het raampje schuift weer dicht. De auto trekt op en verdwijnt...doei.

Niet iedereen is zo. Een groepje fietsers komt even gezellig aanschuiven op de bank. Ze eten een boterhammetje en wijzen naar de kieviten of de zwaluwen die boven het akkerland rondfladderen. De lege boterhammenzakjes gaan na een misprijzende blik op de overvolle vuilnisbak, netjes opgevouwen in de fietstas... Zo kan het ook!

Op de vraag hoe lang het zwerfvuil blijft liggen is hier het antwoord.

- Appelklokhuis 14 dagen.
- Kartonnen drinkbeker.... 1½ jaar.
- Sigarettenpeuk 2 jaar.
- Sinaasappel- of bananenschil.... 1 tot 3 jaar.
- Polyester frisdrankflesjes 5 tot 10 jaar.
- Kauwgom.... 20 tot 25 jaar.
- Blikje bier of fris50 jaar.
- Glazen fles.... 1.000.000. jaar.
- Patatbakjes.... Vergaan nooit!

- Boetes voor weggooien afval.
- Bananenschil op straat.... 30 euro.
- Blikje in gracht of berm.... 46 euro.
- Legen asbak op de weg 69 euro
- Prop papier op straat 75 euro

Wilhelmien Wetemans

Las- en Montagebedrijf

Eric Kuepers
Wessemerdijk 8
6031 SG Nederweert

Tel. 0495 - 634285
Fax 0495 - 634285
GSM 06 - 51306734

Klussenbedrijf Jan Koolen

Liskesweg 3
6031 SE Nederweert
tel/fax: 625889
mobiel: 06 50967777

voor al uw timmerwerk

Eynderhoof

Limburgs openluchtmuseum

Eynderhoof is een vrijwilligersproject dat in 1990 gestart is met 60 leden en is uitgegroeid tot een ambachtendorp met ruim 275 enthousiaste vrijwilligers. In het museum kun je zelf beleven hoe de mensen rond 1900 gewerkt, gewoond en geleefd hebben. Het gaat daarbij vooral bij de mensen die uit de peel kwamen. Alle gebouwen in het museum zijn afkomstig uit de omgeving, steen voor steen afgebroken door vrijwilligers en op het museumterrein weer opgebouwd. In ieder gebouw is er wel een oude ambacht te vinden wat tijdens de openingstijden ook levend wordt gehouden. Verder zijn er bijzondere collecties van gebruiksvoorwerpen en archeologische vondsten. Voor de kinderen is er niet alleen veel te zien, ze kunnen zich ook verkleden als Ot en Sien of gebruik maken van diverse ouderwetse kinderspellen die beschikbaar zijn. Al met al het openluchtmuseum is meer dan de moeite waard voor een bezoek met het hele gezin.

Handel en wandel

In het Limburgs Openluchtmuseum “Eynderhoof

door Twan Brouwers en Harrie Koppen.

Kent u ze nog, de figuren die met hun handel over straat gingen? Tegenwoordig zie je ze niet veel meer, want venten en straathandel zonder vergunning is verboden. Met een tentoonstelling over Handel en Wandel willen we uitbeelden, hoe vroeger het geld met de handel verdiend werd. De tentoonstelling Handel en Wandel gaat over handelaars, ambachtslieden en kooplui die aan de wandel gingen om producten en diensten te verkopen. Gehandeld en gewandeld werd er al in de steentijd. Vanuit Ryckholt in Zuid-Limburg werden vuurstenen verhandeld die nu in grote delen van Europa worden teruggevonden. Dat wil zeggen dat er handelaren waren die hun stenen ruilden voor bontvellen en andere zaken. Ook brons kwam in deze streken niet voor. Waarschijnlijk kwamen

handelaren uit Frankrijk, Duitsland en Engeland hier naar toe om de bronzen voorwerpen zoals bijlen te ruilen tegen andere spullen. Zowel bij de Romeinen, Karolingers en Middeleeuwen zijn voorwerpen gevonden die alleen via handel op betreffende plaatsen konden terecht komen. Door de eeuwen heen is er verder gehandeld en gewandeld. Ook in onze streken is handel zeer belangrijk geweest en al eeuwen lang aan de gang.

Weert als wolstad.

In 1378 werd het Weerter wolambacht opgericht met Sint Severinus als schutspatroon. De stad Weert kende in de zestiende eeuw een grote bloei in de handel van wollen lakens. Hiervoor werd wol gebruikt van het heideschaap. Door het lagere loon was het Weerter laken een goedkoop en veelgevraagd artikel. Het laken werd het zogenaamde “grauwe laken” genoemd en kon zich zeer goed handhaven tussen de duurere Engelse kwaliteit lakens. In 1490 werd in Antwerpen het Weerter grauwe laken als een van de drie belangrijkste “buytenlakenen” genoemd.

De lakenhandel richtte zich voornamelijk op Antwerpen en Bergen op Zoom. In deze steden hadden de Weertenaren een eigen lakenhal, in de “Halle van Weert” en in de “Stadt Weert” te Antwerpen, en “Halle van Weert” te Bergen op Zoom. Het vervoer van het laken vanuit Weert naar Antwerpen en Bergen op Zoom gebeurde met de twee of vierwielige boerenkarren of wagens, geen beroeps-vervoerders, maar kleine boeren of hun zonen die graag iets wilden verdienen.

In het begin van 16^e eeuw had Weert een groot aantal voerlui meer dan andere plaatsen in de omgeving. In Antwerpen, Brussel en Mechelen bleef de handel in het grauwe laken nog bestaan. In 1832 telde Weert nog drie lakenweverijen. In Antwerpen kan men nog steeds de restanten van gebouwen zien van de eens zo bloeiende Weerter lakenhallen. Na de landbouwcrisis in 1865-70 daalden de prijzen van wol en schapen in zijn algemeenheid enorm. Van de eens zo bloeiende ambachtelijke bedrijvigheid van het Weerter laken en stoffen was niet veel meer over.

De Teuten.

Weert was het centrum van de handel, omdat het redelijk centraal lag langs de wegen naar het Rijnland en Brabant en Keulen en Antwerpen. De zandwegen in deze regio waren vlak en altijd redelijk begaanbaar, ook bij veel regenval, dat was niet het geval in het heuvelachtige Henegouwen en hier waren weinig of geen tolbruggen of tolwegen. Een ander voornaam voordeel was de taal. Het Nederduits dat hier gesproken werd, sprak men ook in Antwerpen en in het Rijnland. Op de derde plaats het geloof, het grootste gedeelte was Rooms katholiek. Een zeer belangrijk factor was de bekendheid met de waarde van vreemd geld, de plaatselijke gebruikte maten en gewichten en de benodigde reis en vervoerpapieren. Al deze ervaringen hadden zij opgedaan door als vrachtrijders, met het Weerter laken, naar steden als Antwerpen, Brussel en Bergen op Zoom enz. Zij erkenden de behoeften van hun dorps of stadsgenoten, voor vreemde producten, zoals buitenlandse kruiden, haring, en gebruiksgoederen en namen dit mee als retourvracht.

Een voorbeeld: in 1512 is het Peter Nouwen uit Weert en vervoert als wagenmenner van Antwerpen naar Weert oa. een ton haring, drie zakken zout, twee "harnaskeezen"(?) Engelse kaas(?), een klein pak met beslaghen(?), kammen, lepels, specerij en fruit.

Jan Suyers uit Pelt (Overpelt) vervoert 24 zakken zout, 10 ketels, 5 koperen potten, en 2 pond peper.

Van hun bekendheid als vrachtrijder of wagenmenner hebben zij gebruik gemaakt en zijn zich van lieverlee gaan toeleggen op de handel.

In het land van Weert, Nederweert en aanliggende Kempen, waren rondtrekkende ambachtslieden en kooplui actief vanaf het einde van de 16e eeuw tot aan het einde van de 19e eeuw en strekte hun handelsgebied zich uit over grote delen van Europa.

Zo komt men in grote delen van Europa, Nederweerder en Weerter namen tegen van handelaars die zich blijvend in de vreemde hebben gevestigd. Vooral nageboren boerenzonen op de arme zandgronden waren vaak gedwongen naar een broodwinning uit te zien, de oudste zoon erfde volgens een oud recht, de boerderij. Ter plaatse oefenden zij een ambacht uit als wever, schaaпsherder of gingen aan de wandel als vrachtrijder of handelaar. De handel was veelal afgestemd op textielproducten en ko-

per. Zo trokken zij naar den vreemde als textielventer, ketellapper, bees-tensnijder (castreerder of dierenlubber) en veekoopman.

Eeuwenlang voorzagen zij de bewoners van het platteland van producten en waren zo een schakel tussen de producenten en verbruikers. Vroeger werden de rondtrekkende handelaars wel teuten genoemd. De naam teut of buitengaarder is aan het eind van de 17e eeuw ontstaan en had betrekking op de ambulante handelaars uit Nederweert en Weert alsmede uit de Kempen (Nederland en België).

Van 1751 tot 1776 tekende de pastoor van Nederweert 25 personen aan die tijdens hun handelsreis waren overleden. Tussen 1773-1795 werden door de gemeente 68 reispassen uitgereikt, voornamelijk bestemd voor de textielhandel in Germania (Duitsland) maar ook voor schaaпsherders die naar Vlaanderen trokken en linnenblekers die hun kost gingen verdienen in Haarlem. Dan was er ene M.Peeters die in 1779 een reis naar Frankfurt en omgeving wilde maken, "Omme aldaar te thoonen en laten besichtigen, twee aen elkanderen gewasse kinderen (Siamese tweeling)". In de Nederweerder volkstelling van 1796 stonden 4 marchands vermeld, Lambert Kuypers (52), Roger Naus (60), Andre Geradts (54) en Pierre Trouwen (65). In de periode 1799-1822 staan er nog 19 Nederweerder handelaren vermeld waaronder Petrus Davidts (1809 kleermaker en ketellapper), Joseph Kessels (1815-koopman) en Hendrik Knapen (1819-koopman in koperwaar). Zo staat vermeld dat in 1815 de Altmarkt in Salzwedel een verzamelplaats was voor handelaars uit de omstreken van Nederweert en waarvan sprake was van uitdragers van noodzakelijke huishoudelijke artikelen. Deze vorm van handel heeft zich zelfs voortgezet tot ver in de 20e eeuw.

De handelaars deden ook aan klantenbinding door op vaste tijden streken te bezoeken met een breed aanbod van producten. Meestel waren zij op de afgelegen boerderijen graag geziene gasten die op de meeste boerderijen ook aan tafel genood werden. Sommigen troffen zo een aardige boerendochter, trouwden en vestigden zich ter plekke. Herbergen waren centrale plaatsen waar de handelaars elkaar ontmoetten en menige herberg is vernoemd naar de handel. Uiteraard waren er ook handelsgasten die met de herbergsdochter trouwde en zo vaak een eigen herberg in bezit kregen.

Uit vertellingen en overdracht van informatie bleek dat de teuten altijd georganiseerd optraden. Een compagnie handelaren bestond uit een hoofd, een onderbaas en 16 leden (meesters) die allen eenzelfde aandeel hadden. Dan waren er nog de gezellen en leerlingen die eerst 6 jaar moesten werken en leren voordat ze mochten meedelen in de winst. De compagnie droeg vaak dezelfde kleding, moest goed katholiek zijn, hun christelijke plichten vervullen en zich houden aan een ongeschreven code. Een eerste vereiste was dat de leden van onbesproken gedrag waren, ze mochten zich niet ophouden in herbergen, behalve waar zij gehuisvest waren en meestal een magazijn of depot hadden. Met niet teuten was het verboden om over het vak te praten. Ze hadden vaak een eigen taalgebruik. In 1878 schreef rector Cristiaan Creemers uit Stramproy over de handelaars in midden-Limburg; “Ze hadden eene eigene spraak”, waarvan wij als aardigheid iets noteren.

“Es der olmse kluf nicht mi wilt brögelen, gift hi de kas een zin olmse knülle, un spoort in de stoorkas. Die olmse mos roberte dan so gut es der olmse kluf”.

(Als de oude boer zijn boerderij niet meer wil besturen, geeft hij ze over aan zijn oudste zoon, en gaat hij het kleine huis bewonen in de nabijheid van de hoeve. De oude boerin rookt dan zo goed als de boer).

Op sommige plaatsen ontstond de taal door het gewone dialect te veranderen. De medeklinkers vooraan het woord werden achteraan geplaatst soms met een é erachter. Zo wordt koe = koow = oowké, haren = haore = oerhé, jongens = knulle = ullekné, mooi = sjtaats = aatsjté en varken = verke = örkevé. En zo is; “Dat meisje heeft mooi haar”, Dat ödjenmé hat aatsjé óarhe.

Teuten uit Weert treft men aan als textielhandelaar in linnen en laken, maar ook als handelaar in vrouwenhaar. In Weert zijn passen afgegeven voor schaapherders, maar ook 24 stuks voor schoenmakers die de richting Frankrijk uitgingen alsmede voor koperslagers. In 1796 staan er nog 6 Weerter chaudronniers of ketelsmeden vermeld en serruriers of slotenmakers met handel in ketels en sikkels. Meestal vertrokken zij in het vroege voorjaar en kwamen weer naar huis terug rond begin december. Er was ook een groot aantal, meestal ongetrouwde, die in de streek waar zij werkten, achter bleven.

Dat het verkoopsysteem zo goed aansloeg in de vreemde, had te maken met het leveren op credit. Goederen die zij verkochten werden, na de oogst, in het najaar geïnd. Het grootste gedeelte van het geld werd meegenomen naar hun woonplaats en verantwoording afgelegd aan de leden van de compagnie, die meedeelden in de winst. Er is niet veel fantasie voor nodig om te veronderstellen dat de rondtrekkende teuten een geduchte concurrent vormden voor de plaatselijke ambachtslui en handelaars en dat alle middelen werden aangegrepen om deze buiten de deur te houden. Hiervan getuige de onderstaande edicten.

Dat die handel op grote schaal plaatsvond blijkt uit een edict uit 1603 en 1613 uit de stad Kleef (Kleve) waarin de georganiseerde meesterslagers/smeden zich beklagen over de vele vreemde ketellappers die met slecht koper en onjuiste gewichten handel zouden drijven. Wel 350 Ueländers (Ausländer) waaronder velen uit de Kempen en de Peel worden vermeld. Immers verkochten zij oude producten voor nieuw en verleiden de kleine man met oplap- en poetswerk. Dus moest hun handel maar verboden worden. Uit stukken uit de achttiende eeuw blijkt dat het aartsbisdom Keulen een geliefkoosd gebied was voor de handelaars. De bisschop vaardigde in 1775 een edict uit om de “buitenlanders” te weren. Het bleek dat ondanks de edicten de handelaars het bisdom bleven aflopen, zelfs tot in de hoofdstad toe en dat zij buiten de markten linnen en wollen stoffen aanboden, waaronder karsaaïen (grof gekeperd laken) en ondeugdelijke en “uitgetrokken”waar. Daarom werden de buitenlanders en hun depots niet langer geduld. Dit met uitzondering van galanteriewaren en porte-paniers ofwel mandendragers (panier komt van het latijn – panis=brood).

Zo wordt er door de eeuwen heen geklaagd over handel en bedrog. In de Pfalts in Duitsland waren 96 attestaties geregistreerd waarvan 41 uit Lommel, 17 uit Budel, 17 uit Nederweert en Weert.

Wordt vervolgt.

SIERTEELTKWEKERIJ

LEON COOLEN

Groene Tuinplanten

Heesters

Sierconiferen

Schoor 27

6031 SC Nederweert

tel 0495-631786

fax 0495-624778

Zaal

BRIELS

Catering en Party Service

Kraan 6 NEDERWEERT Tel: 0495-632151